

Ecclesias antiquitatem illustravit, sic ad annum illum scriptis: Petrus pontificatum Romanum init, juxta nostram chronologiam, anno post mortem Christi duodecimo: a quo usque ad predictum consulatum sunt anni 485, unde decem anni desiderantur apud Marcellinum; forsan tabellariorum incuria, qui 475 pro 485 scripsérunt.

¶ Postremo ad annum 547, post consulatum Basilii vi, monet Chiffletius, in codice regio 1690, Marcellini Chronicon ibi desinere, post illa scilicet verba,

(a) Lamb. Bibl. Cæs. lib. II, pag. 874.

A Præsentale accepit magisterium. Atque id Petrus quoque Lambecius testatur (a) de veteri codice Cæsareo, qui olim Mathiae Corvini Hungariæ regis fuit; in eoque post verba modo memorata, in morem inscriptionis subjici, *Collectio omnium annorum*; tum infra: *Istius Chronicæ colliguntur omnes anni usque ad consulatum Valentis sextum, etc.* » Hactenus cl. Baunius, cuius Sirmontianam editionem recensitam typis expressimus. At de his satis.

MARCELLINI COMITIS V. C. CHRONICON.

Præfatio.

Post mirandum opus quod a mundi fabrica usque in Constantinum principem Eusebius Cæsariensis, hujus saeculi originem, tempora, annos, regna, virtutesque mortalium, et variarum artium repertores, omniumque pene provinciarum monumenta commemorans, Græco edidit stylo, noster Hieronymus cuncta transtulit in Latinum, et usque in Valentem Cæsarem Romano adjecit eloquio. Igitur uterque hujus operis auctor ~~missum~~ et ~~DLXXIX~~ annorum hunc mundum tunc fore miro computavit ingenio. Ego vero, simplici dumtaxat computatione Orientale tantum

B secutus imperium, per indictiones perque consules infra scriptos, centum et ~~XL~~ annos, a septima vide- licet indictione et a consulatu Ausonii et Olybril (quibus etiam consulibus Theodosius Magnus creatus est imperator) enumerans, et usque in consulatum Magni indictionis undecimæ colligens, eorumdem auctorum operi subrogavi: itemque alias ~~XVI~~ annos, a consulatu Justini Augusti primo usque in consulatum Justiniani Augusti iv suffeci: id sunt simul anni ~~CLVI~~, et meum rusticum opus supposui.

INCIPIT CHRONICON.

(A. C. 379.) *Indictione VII, Ausonio et Olybrio coss.*

Theodosius Hispanus Italicae divi Trajani civitatis, a Gratiano Augusto apud Sirmium XXXIX post Valentem interitum imperator creatus est, xiv kalendas Februarias, Orientalem dumtaxat rempublicam recturus, vir admodum religiosus et catholicae Ecclesiæ propagator, omnibusque Orientalibus principibus præponendus, nisi quod Marcianum, tertium post se principem, imitatorem habuerit. Alanos, Hunos, Gothos, gentes Scythicas magnis multisque præliis vicit.

(A. C. 380.) *Ind. VIII, Gratiano Aug. v et Theodosio Aug. coss.*

Gregorius Nazianzenus facundissimus Christi sacerdos, et Hieronymi nostri præceptor, ecclesia nostra apud Byzantium capta ab Arianis, plebem catholicam in beatæ Anastasiaz oratorio catholica quotidie allocutione continuit. Sæpe namque pravorum conviciis insectatus est: sed gratia Christi prædictus, usque ad id tempus quo eadem ecclesia sui præsentia nostris est redditus, perfidis obstitit Arianis. Nam his coss. Theodosius Magnus postquam de Scythicas gentibus triumphavit, expulsis continuo ab orthodoxorum ecclesia Arianis, qui eam per ~~XL~~ ferme annos

sub Arianis imperatoribus tenuerant, nostris catholicae orthodoxus restituit imperator mense Decembri.

(A. C. 381.) *Ind. ix, Eucherio et Evagrio [Forte Syagrio] coss.*

C Sanctis cl. Patribus urbe Augusta congregatis aduersus Macedonium in Spiritum sanctum naufragantem, ab iisdem episcopis sancta synodus confirmata est: Damaso videlicet sedem beati Petri tenente, Constantinopoli vero per Timotheum Alexandrinum, perque Meletium Antiochenum et Cyrillum Hierosolymitanum episcopos, Nectario ex pagano protinus baptizato, et in præfata synodo pontifice ordinato. Athanaricus rex Gothorum cum quo Theodosius imp. fœdus pepigerat, Constantinopolim mense Januario venit, eodemque mense morbo perit.

(A. C. 382.) *Ind. x, Antonio et Syagrio coss.*

D Divi Valentini magni cadaver [Al. cadavere] Theodosius princeps ab Italia reportatum [Al. reportato], apud Comitatum regio in sepulcro recondidit. Eodem anno universa gens Gothorum, Athanarico rege suo defuncto, Romano sese imperio dedit mense Octobrio. Damasus Romanæ Ecclesiæ, exceptis Li-

berio et Felice, XXXV episcopus, anno pontificatus A
sui xviii, in Domino requievit.

(A. C. 383.) *Ind. xi, Merobaude ii et Saturnino coss.*

Romanæ Ecclesiæ Siricius XXXVI antistes factus,
vixit annos xv. Archadius patri suo Theodosio Aug.
consors imperii septimo ab Urbe milliario coronatus
est. Gratianus imp. Maximi tyranni dolo apud Lugdu-
num occisus est viii kal. Septembri.

(A. C. 384.) *Ind. xii, Richomere et Clearcho coss.*

Legati Persarum Constantinopolim advenerunt, pa-
cem a Theodosio principe [Al. Theodosii principis]
postulantes. Eodem tempore Honorius alter Theodo-
sio natus est filius mense Septembri.

(A. C. 385.) *Ind. xiii, Archadio et Bautone coss.*

Theodosius imp. aliquantas Eoas [Al. sævas] na-
tiones per legatos suos suo utpote imperio subdidit.
(A. C. 386.) *Ind. xiv, Honorio Cæsare et Eudocio coss.*

Invasam princeps Theodosius ab hostibus Thra-
ciam vindicavit, victorque cum Archadio filio suo
Urbe ingressus est. Galla Theodosii regis altera
uxor his consulibus Constantinopolim venit.

(A. C. 387.) *Ind. xv, Valentiniano iii et Eutropio coss.*

Archadius Cæsar cum patre suo Theodosio sua
quinquennialia celebavit. Theodosius Magnus Italiam
contra Maximum tyrannum pugnaturus accessit.

(A. C. 388.) *Ind. i, Theodosio Aug. ii et Cynegio coss.*

Valentinianus Gratiani frater et Theodosius imp.
Maximum tyrannum et Victorem filium ejus apud
Aquiliam rebellantein vicerunt. Andragathius co-
nes morte Maximi cognita præcipitem sese e navi in
undas dedit ac suffocatus est.

(A. C. 389.) *Ind. ii, Timasio et Promoto coss.*

Theodosius imp. cum Honorio filio suo Romam
mense Junio introivit, congiarium Romano populo
tribuit, Urbeque egressus est kal. Septembri. Per
idem tempus grando crepitans per biduum continuum
pro pluvia cecidit, pecorum arborumque pernicies.
Stella a septentrione gallicinio surgens, et in mo-
dum Luciferi ardens potius quam splendens apparuit,
vicesimo tertio die [Al. vicesimo die] esse desiit.
Templum Serapidis apud Alexandriam Theodosii
imp. edictio solutum est.

(A. C. 390.) *Ind. iii, Valentiniano Aug. iv et
Neoterio coss.*

Signum in cœlo quasi columna pendens ardensque
per dies xxx apparuit. Galla Theodosii uxor ab Ar-
chadio privigno suo ejecta est. Obeliscus in circu-
positus est: columna haud longe ab ecclesia consti-
tuta est, quæ argenteam Theodosii Magni statuam
ferens hactenus contemplatur.

(A. C. 391.) *Ind. iv, Tatiano et Symmacho coss.*

Theodosius imp. Italia decedens Constantinopolim
remeavit. Valentinianus imp. apud Vienam dolo
Arbogastis strangulatus interit idib. Martii. Euge-
nius Arbogastis favore confusus imperium sibimet
usurpavit.

(A. C. 392.) *Ind. v, Archadio ii et Rufino coss.*

Arbogastes Valentimano imp. extincto, et Euge-
nio Cæsare facto, innumeræ invictasque copias un-
dique in Gallias contraxit, Occidentale sibi imperium
utpote vindicaturus, vir barbarus, animo, consilio,
manu, audacia, potentiaque nimius. Contraxit autem
undique innumeræ copias, vel Romanorum presidiis,
vel Barbarorum auxiliis, alibi potestate, alibi cognatione
subnixus. Usque hunc xix Theodosii imperii
annum, beatus Hieronymus post ascensionem D. N.
Iesu Christi, a Petro apostolo incipiens, et in semet-
ipsum desinens, cxxxv virorum illustrium ecclesiasti-
ca volumina descriptis, apud Bethleem oppidum
degens; ubi et monasterium sibi condidit, et alia
multa ecclesiastica litteris quoque Hebraicis eductus
scripsit, finemque vitæ suæ admodum senex fecit,
ibique sepultus est; catholicis quidem inexpugna-
bilis ecclesiæ turris, hæreticis autem omnibus infatigabilis
hostis, tam proposito vitæ suæ, quam librorum
a se editorum assertionibus depugnans.

(A. C. 393.) *Ind. vi, Theodosio iii et Abundantio coss.*

Honorium pater suus Theodosius in eodem loco
quo fratrem ejus Archadium, Cæsarem fecit, id est
septimo ab urbe regia milliario. Tunc quippe hora
dies tertia tenebræ factæ sunt.

(A. C. 394.) *Ind. vii, Archadio iii et Honorio ii coss.*

Theodosius Augustus assumpto Honorio Cæsare,
eodemque filio, contra Arbogastem qui Eugenium
tyrannum imperatorem facere ausus est, iterum pro-
peravit: bello commisso Eugenius victus atque ca-
pitus interficiens est; Arbogastes sua se manu perca-
lit. Terramotu a mense Septembrio in Novembrium
continuo imminentia, aliquantæ Europæ regiones
quassatae sunt. Thermæ Archadianæ ex conditoris
sui nomine nomen acceperunt.

(A. C. 395.) *Ind. viii, Olybrio et Probino coss.*

Theodosius Magnus apud Mediolanum vita deces-
sit. Imperavit annos xvii. Corpus ejus eodem anno
Constantinopolim allatum, atque sepultum. Archadi-
us et Honorius germani, utrumque imperium di-
visis tantum sedibus tenere cœperunt. Rufinus patri-
cius Archadio principi insidias tendens, Alaricum
Gothorum regem, missis ei clam pecuniis, infestum
republicæ fecit, et in Græciam misit. Porro detecto
dolo suo Rufinus ab Italicis militibus, olim [Al. deest
olim] cum Gaina comite Archadio milias, ante portas
urbis merito trucidatus est. Caput ejus manusque
dextra per totam Constantinopolim demonstrata.

(A. C. 396.) *Ind. ix, Arcadio iv et Honorio iii coss.*

Rufini uxor et filia exsulant. Eutropius sacri pa-
latii cubicularius omnes opes abripuit, avaritiæque
transgre-sus est. Terræmotus per dies plurimos
fuit, cœlumque ardere visum est.

(A. C. 397.) *Ind. x, Cæsario et Attico coss.*

Illi consulibus Flaccilla Archadio nata est filia.

(A. C. 398.) *Ind. xi, Honorio iv et Eutychiano coss.*

Romanæ Ecclesiæ Anastasius XXXVII episcopus

ordinatus vixit annos quatuor. Ambrosius Mediolanensis, virtutum episcopus, arx fidei, orator cathelicus, ad Christum Dominum commigravit. Joannes Antiochiae natus, ibique a Meletio ejusdem civitatis episcopo, eodemque confessore, lector ecclesiae ordinatus, per singulos officii gradus ascendit. Ubi per quinquennium continuum diaconus multos divinosque edidit libros; presbyter quoque factus per XII annos plures consecit. Tanta dehinc opinione ubique merito propagatus, Constantinopoli in locum Nectarii pontifex suspectus est: ubi plurima dulciaque divinarum Scripturarum volumina suo operi catholicis [Al. catholicis] addidit, hosque episcopos habuit inimicos, Theophilum Alexandrinum, Epiphanium Cyprium, Acacium Beroensem, Antiochum Ptolomenensem, Severianum Gabalensem et Severum Chalcedonensem. Gildo comes, idemque paganus, qui mortuo Theodosio principe Africæ præterat, dum Archadio et Honorio adhuc pueris regnantibus invidet, Africamque nititur obtinere, frater ejus Mascezel, cognita ejus vesania, relictisque duobus apud Africam filiis, in Italiam remeat: Gildo utrumque fratris filium dolo trucidat. Mascezel, fratris scelere cognito, cum quinque millibus suorum contra Gildonem cum LXX millibus armatorum sibimet obviantem infestus accedit, Gildonemque parricidam jejuniis et orationibus suis [Al. deest suis], immo beati Ambrosii in somnis admonitu auxiliantibus, fugavit. Gildo fugiens propria se manu strangulavit; sicque Mascezel sine bello victoriæ meruit, ac sine cæde vindictam.

(A. C. 399.) *Ind. XII, Theodoro et Eutropio eunuco coss.*

Hic Eutropius omnium spadonum primus atque ultimus consul fuit, de quo Claudianus poeta:

Omnia cesserunt Eunicho consule monstra.

Pulcheria Arcadio altera filia nata est. Gaina comes apud Constantinopolim ad præparandum civile bellum barbaros suos occulte admonet; ipse valetudinem simulans urbe digreditur: cœpto adversus Byzantios prælio plurimi hostium cadunt, cæteri fugientes ecclesiæ nostræ succedunt, ibique relecto [Al. detecto] ecclesiæ culmine jactisque desuper lapidibus obruantur.

(A. C. 400.) *Ind. XIII, Stilicone et Aureliano coss.*

Bellum navale contra Gainam tyrannum inter Chersonesum et Hellespontum gestum est: multa millia Gotorum cæsa, vel demersa sunt. Gaina comes de hoc bello fugiens evasit: ipso tamen anno occisus est mense Februario [Forte Decembrio].

(A. C. 401.) *Ind. XIV, Vincentio et Fravita [Chiffi. Fravita] coss.*

Caput Gainæ hastili præfixum Constantinopolim allatum est. Maris Pontici superficies ita gelu frenata est, ut per triginta dies soluta tandem glacies instar montium per Propontidem superne portata decurret. Theodosius junior patre Archadio natus est III [Al. IV] idus Aprilis.

A (A. C. 402.) *Ind. XV, Archadio v et Honorio v coss.*

Romanæ Ecclesiæ Innocentius XXXVIII creatus antistes, vixit annos XV. Theodosius junior in loco quo pater patruusque suus, Cæsar creatus est. Constantinopoli ingens terræmotus fuit.

(A. C. 403.) *Ind. I, Theodosio juniore et Rumorido coss.*

Marina patre Archadio nata III idus Febr. Eudoxia Archadii uxoris super porphyreticam columnam argentea statua juxta ecclesiam posita hactenus sistit. Joannem Constantinopolitanæ civitatis episcopum, cui supra dicti sex antistites incassum æmuli fuere, aliosque triginta sibimet episcopos concivere, nolente Archadio principe, in Cucusum Armeniæ oppidum exsulem miserunt, eumque post annum unum in villam quæ Comana in regione Pontica dicitur, de exilio in exsilium relegarunt. Hunc ibidem mortuum religiosa orthodoxorum plebs in atrio Basilisci episcopi sancti, idemque martyris, ab eodem martyre in somnis admonita, in novum moxque repertum sepulcrum recondidit.

(A. C. 404.) *Ind. II, Honorio VI et Aristæneto coss.*

Ecclesiam Constantinopolitanam flamma ignis quæ de beati Joannis throno quondam episcopi nata fuit, subito conflagravit, vicinamque ecclesiæ urbis faciem serpens nihilominus exussit. Eudoxia uxor Archadii diem obiit.

(A. C. 405.) *Ind. III, Stilicone II et Anthemio coss.*

C Isauri per montem Tauri discursantes ingens dispendium reipublicæ importarunt, quibus Narbazicus legatus majus continuo rependit incommodum.

(A. C. 406.) *Ind. IV, Archadio VI et Probo coss.*

Theodosius junior quinquennalia dedit. Radagaisus paganus et Seytha cum ducentis millibus suorum totam Italiam inundavit. Huldin et Sarus [Chiff. Saurus] Hunnorum Gothorumque reges Radagaisum continuo devicerunt, ipsius capite amputato, captivos ejus singulis aureis distrahentes.

(A. C. 407.) *Ind. V, Honorio VII et Theodosio juniore II coss.*

D Cisterna maxima juxta porphyreticam Constantini imperatoris columnam in foro ejus sub plateæ transitum constructa est.

(A. C. 408.) *Ind. VI, Basso et Philippo coss.*

Stilicho comes, cuius duæ filiæ Maria et Thermantia singulæ uxores Honori principis fuere, utramque tamen virgo defuncta, spredo Honorio, regnumque ejus inhians, Alanorum, Sueorum, Vandalarumque gentes donis pecuniisque illectas contra regnum Honori excitavit, Eucherium filium suum paganum et adversum Christianos insidias molientem cupiens Cæsarem ordinare. Qui cum eodem Eucherio dolo suo detecto occisus est. Romæ in foro pacis per dies septem terra mugitum dedit. Archadius imp. vitæ finem fecit: regnavit post obitum patris sui Theodosii annos XIII.

(A. C. 409.) *Ind. vii, Honorio viii et Theodosio juniore III coss.*

Apud Constantinopolim magna exarsit populi sedatio, panis scilicet penuria sibimet ingruente.

(A. C. 410.) *Ind. viii, Varane solo cos.*

Alarius trepidam urbem Romam invasit, parte que ejus oremavit incendio, sextoque die quam ingressus fuerat, deprædata urbe egressus est, Placidia Honori principis sorore abducta, quam postea Ataulfo propinquo suo tradidit uxorem.

(A. C. 411.) *Ind. ix, Honorio ix et Theodosio iv coss. [Al. Theodos. iv solo].*

Theodosius junior decennalia, Honorius Romæ vicennalia dedit. Constantinus apud Gallias invasit imperium, filiumque suum ex monacho Cæsarem fecit: ipse apud Arelatum civitatem occiditur: Constans filius apud Viennam capite plectitur.

(A. C. 412.) *Ind. x, Theodosio imp. v solo cos. [Al. Honorio ix et Theodosio v].*

Jovinus ac Sebastianus in Galliis tyrannidem molientes occisi sunt. Attalus in mari capitus, atque Honorio exhibitus, truncata manu vitæ relictus est.

(A. C. 413.) *Ind. xi, Lucio solo cos.*

Heraclianus [Chiff. Heraclius] Africæ comes cum septingentis navibus et tribus militum millibus ad urbem tendens, mox ad urbem Romam egressus est: occursu Marini comitis territus et in fugam versus, arrepta nave solus Carthaginem rediit, ibique illico interfactus est.

(A. C. 414.) *Ind. xii, Constantino et Constante coss.*

Pulcheria Theodosii soror Augusta appellata est. Valia rex Gothorum, facta cum Honorio principe pace, Placidiæ sororem ejus eidem viduam reddidit.

(A. C. 415.) *Ind. xiii, Honorio x et Theodosio vi coss.*

Ecclesia Constantinopolitana dudum igni cremata, his coss. restaurata dedicataque est, Attico episcopo tandem regente ecclesiam. Lucianus presbyter vir sanctus, cui revelavit, Deus his consulibus, locum sepulcri et reliquiarum corporis sancti Stephani primi martyris, scripsit ipsam revelationem in Græco sermone ad omnium Ecclesiarum personas.

(A. C. 416.) *Ind. xiv, Theodosio vii et Palladio coss.*

Orosius presbyter Hispanici generis septem libros Historiarum descriptis. Missus ab Augustino episcopo idem Orosius pro discenda animæ ratione ad Hieronymum presbyterum, reliquias beati Stephani tunc nuper inventas rediens primus intulit Occidenti. Atticus Constantinopolitanus episcopus scripsit ad reginas, Archadii imp. filias, de Fide et Virginitate librum valde egregium, in quo præveniens Nestorianum dogma impugnat.

(A. C. 417.) *Ind. xv, Honorio xi et Constantio ii coss.*

Tenebræ in die factæ sunt. Cybera Asie civitas, aliquantaque prædia terræmotu demersa. Romanæ

A Ecclesiæ Zosimus XXXIX episcopus ordinatus vixit annis iii.

(A. C. 418.) *Ind. i, Honorio xii et Theodosio viii coss.*

Plinta comes, idemque rebellium apud Palæstinam provinciam auctor deletus est. Solis defectio facta est. Stella ab Oriente per septem menses surgens ardensque apparuit.

(A. C. 419.) *Ind. ii, Monaxio et Plinta coss.*

Valentinianus junior apud Ravennam patre Constantio et Placidia matre, v nonas Julias natus est. Multæ Palæstinæ civitates villæque terræmotu collapsæ. Dominus noster Jesus Christus semper ubique præsens [Al. totus], et super montem Oliveti Hierosolymæ vicinum sese de nube manifestavit. Multæ tunc utriusque sexus vicinarum gentium nationes, tam visu quam auditu perterritæ atque credulæ, sacro Christi fonte ablutæ sunt, omniumque baptizatorum in tunicis crux Christi salvatoris, divinitatis nutu, extemplo impressa resulsi.

(A. C. 420.) *Ind. iii, Theodosio ix et Constantio iii coss.*

Romanæ Ecclesiæ Bonifacius XL episcopus ordinatus, vixit annis tribus. In Oriente tumulum milites excitarunt, ductoremque suum Maximinum nomine extinxerunt. In Perside in Christianos persecutio desævit.

(A. C. 421.) *Ind. iv, Eustathio et Agricola coss.*

C Theodosius imp. Eudoxiam Achivam duxit uxorem. Archadio patri suo in foro ejus, super immanem columnam, ingentem statuam idem Theodosius dedicavit. Cisterna Aetii constructa est. Romani cum Persis conflixere.

(A. C. 422.) *Ind. v, Honorio xiii et Theodosio x coss.*

Theodosius imp. Eudoxiam filiam genuit. In tricennalia Honori, Maximus tyrannus et Jovinus ferro victi, adducti de Hispaniis atque interfecti sunt. Hunni Thraciam vastaverunt. Persæ cum Romanis pacem pepigere.

(A. C. 423.) *Ind. vi, Asclepiodoto et Mariniano coss.*

Cœlestinus Romanæ Ecclesiæ XLI antistes creatus D est: vixit annos ix. Evagrius scripsit Altercationem Judæi Simonis et Theophili Christiani, quæ pene omnibus nota est. Terræmotus multis in locis fuit, et frugum inedia subsecuta. Philippus et Sallustius philosophi morbo perierunt. Stella sæpe ardente crita Honorius imp. fatale munus implevit.

(A. C. 424.) *Ind. vii, Victore et Castino coss.*

Placidia mater Valentiniani Augusta nuncupata est. Valentinianus Cæsar creatus Theodosii imp. Eudoxiam filiam sibi net desponsavit. Joannes regnum Occidentale Honorio defuncto invasit.

(A. C. 425.) *Ind. viii, Theodosio xi et Valentiniane Cæsare coss.*

Supra fatus Joannes dolo potius Ardaburis et Aspa-

ris quam virtute occiditur. Valentinianus junior apud Ravennam factus est imperator.

(A. C. 426.) *Ind. ix, Theodosio xii et Valentiniano ii coss.*

Sisinnius vir sanctæ simplicitatis et simplicis sanctitatis, Constantinopolitanus episcopus factus est.

(A. C. 427.) *Ind. x, Hierio et Ardabure coss.*

Pannoniæ, quæ per quinquaginta [Chiff. sexaginta] annos ab Hunnis retinebantur, a Romanis receptæ sunt. Thermæ Theodosianæ dedicatæ.

(A. C. 428.) *Ind. xi, Felice et TAURO coss.*

Nestorius Antiochia natus, vir satis quidem eloquentiæ, sapientiæ vero parum habens, Constantinopolitanus admodum admittentibus, ex presbytero episcopus ordinatus est. Beatissimi Joannis episcopi, dudum malorum episcoporum invidia exsulati, apud comitatum cœpit memoria celebrari mense Septembrio die xxvi [Chiff. xv].

(A. C. 429.) *Ind. xii, Florentino et Dionysio coss.*

Orthodoxi nostri Macedonianorum ecclesiam extra muros urbis positam abstulerunt, quoniam iidem Macedoniani Antoninum Germis catholicum episcopum interfecerunt. Beatissimus Augustinus Hippensis Ecclesiæ elegantissimus Christi sacerdos, doctiorque præcipuus, morte placida quievit.

(A. C. 430.) *Ind. xiii, Theodosio xiii et Valentiniano iii coss.*

Theodosius imp. tricennalia gessit. Felix apud Ravennam occiditur. Cœlestinus Romanæ arcis pontifex, Nestorio pravitatis episcopo per epistolam suam, C datis eidem x dierum induciis, vel pœnitenti veniam, vel dissentienti damnationem denuntiat. Idem Nestorius Ecclesiæ Constantinopolitanæ perfidus antistes, a quo et Nestorianæ perfidia pullulavit, apud Ephesum ducentorum sanctorum Patrum sententia in synodo condemnatus est, Cœlestino Cyrillum Alexandrinæ civitatis episcopum pro tempore vicarium deputante : in locum Nestorii Maximianus episcopus est subrogatus.

(A. C. 431.) *Ind. xiv, Antiocho et Basso coss.*

Flacilla Theodosii Augusti filia extrellum spiritum fudit. Barbari urbe augusta enutriti ad ecclesiam nostram hostili ritu confluunt : ignem in ecclesiam ad comburendum altare dum infesti jaciunt, invicem sese, resistente Deo, trucidant. Hoc tempore dum ad horrea publica Theodosius processum celebrat, tritici in plebe ingruente penuria, imperator ab esuriente populo lapidibus impeditur.

(A. C. 432.) *Ind. xv, Valerio et Aetio coss.*

Romanæ Ecclesiæ Xystus XLII episcopus ordinatus, vixit annis viii. Placidiæ matris Valentiniani imp. instinctu, ingens bellum inter Bonifacium et Aetium patricios gestum est. Aetius longiore Bonifacii telo pridie sibimet præparato, Bonifacium congradientem vulneravit illæsus ; tertioque mense Bonifacius vulnere quo sauciatus fuerat emoritur, Pelagiam uxorem suam valde locupletem, nulli alteri nisi Aetio ut nuberet exhortans.

A (A. C. 433.) *Ind. i, Theodosio xiv et Maximo coss.*

Maxima urbis regiæ pars septentrionalis per tres dies continuos incensa, collapsaque est mense Augusto.

(A. C. 434.) *Ind. ii, Ariobindo et Aspare coss.*

Honoria Valentiniani imp. soror ab Eugenio procuratore suo stuprata concepit, palatioque expulsa, Theodosio principi de Italia transmissa, Attilanem contra occidentalem rempublicam concitatbat [Aliqui codd. transmissa, male enim contra occ. remp. cogitabat].

B (A. C. 435.) *Ind. iii, Theodosio xv et Valentiniano iv coss.*

Forum Theodosii imp. in loco qui Helianæ dicitur ædificatum est. Sebastianus Bonifacii quondam patricii gener urbe Augusta fugit, atque in Africa interemptus est.

(A. C. 436.) *Ind. iv, Isidoro et Senatore coss.*

Theodosius imp. Cyzicum civitatem navibus petit, multaque eidem civitati munificentia præstata, urbem Augustam renavigavit.

(A. C. 437.) *Ind. v, Aetio ii et Sigisvuldo coss.*

Valentinianus imp. Roma digressus, ad copulandam sibi in matrimonium Eudoxiam Theodosii principis filiam quam dudum desponsaverat, Constantinopolim advenit, eaque sibi nupta, apud Thessalonicanam Italianam repetens hiemavit.

C (A. C. 438.) *Ind. vi, Theodosio xvi et Fausto coss.*

Cotradis [Chiff. Contradis] prædo cum piratis suis que comitibus captus intersectusque est. Reliquia beatissimi Joannis, Augustæ urbis quondam episcopi, eidem redditæ civitali ibique sepultæ, mense Januario die xxviii. Valentinianus imp. cum Eudoxia uxore Ravennam ingressus est.

(A. C. 439.) *Ind. vii, Theodosio xvii et Festo coss.*

Theodosius imp. octava quinquennalia edidit. Eudoxia uxor Theodosii principis ab Hierosolymis urbem regiam remeavit, beatissimi Stephani primi martyris reliquias quæ in basilica sancti Laurentii positæ venerantur, secum deferens. Hoc tempore Gensericus rex Wandalorum Africæ civitates, Carthaginemque metropolim cum suis satellitibus occupavit x kalend. Novembbris.

(A. C. 440.) *Ind. viii, Valentiniano v et Anatolio coss.*

Paulinus magister officiorum in Cesarea Cappadociæ, jubente Theodosio principe, interemptus est Romanæ Ecclesiæ Leo XLIII papa creatus, vixit annos xxi.

(A. C. 441.) *Ind. ix, Cyro solo cos.*

Persæ, Sarraceni, Zanni [Al. Tzanni], Iauri, Huuni, finibus suis egressi, Romanorum sola vastarunt. Missi sunt contra hos Anatolius et Aspar magistri militiæ, pacemque cum eis unius anni fecerunt. Joannes natione Wandalus, magisterque militiæ, Arnegiscli [Al. Arnitiscli. Corb. Argenisli] fruade in Thracia interemptus est. Hunnorum reges nure-

rosis suorum cum millibus in Illyricum irruerunt: Naisum, Singidinum, aliasque civitates, oppidaque Illyrici plurima exciderunt.

(A. C. 442.) *Ind. x, Eudoxio et Dioscoro coss.*

Stella quæ crinita dicitur, per plurimum tempus ardens apparuit. Bleda et Attila, fratres, multarumque gentium reges, Illyricum Thraciamque depulati sunt.

(A. C. 443.) *Ind. xi Maximo II et Paterio [Seu Pater-no] coss.*

His consulibus tanta nix cecidit, ut per sex menses vix liquessere potuerit: multa hominum et animantium millia frigoris rigore confecta perierunt. Theodosius imp. ex Asiana expeditione in urbem reddit. Thermarum quæ Achilleæ dicuntur, encæniæ factæ.

(A. C. 444.) *Ind. xii, Theodosio xviii et Alberto coss.*

Theodosius princeps nona quinquennalia dedit. Archadia soror Theodosii vivendi finem fecit. Aliqua Bithyniæ oppida atque prædia continuarum vi longa pluviarum, et fluviorum inundatione crescentium, sublapsa dissolutaque perierunt. Severum presbyterum et Joannem diaconum Eudoxiæ reginæ apud Aeliam urbem ministrantes, missus ab imp. Theodosio Saturninus comes domesticorum occidit. Eudoxia nescio quo excita dolore Saturninum protinus obtruncavit: statimque mariti imp. nutu, regis spolia ministris apud Aeliam civitatem moritura remansit.

(A. C. 445.) *Ind. XIII, Valentiniiano VI et Nomo [Vel Nonio] coss.*

Bleda rex Hunnorum Attilæ fratris sui insidiis interimitur. Apud Byzantium populari orta in circa seditione multi sese invicem occiderunt, multaque intrinsecus [Chiff. extrinsecus] hominum pecudumque morbo corpora perierunt.

(A. C. 446.) *Ind. XIV, Aetio III et Symmacho [Al. Valentiniiano VII et Aetio III] coss.*

His consulibus magna fames Constantinopolim invasit, pestisque illico subsecuta. Templum regiæ civitatis igne crematum.

(A. C. 447.) *Ind. XV, Ardabure et Callepio [Al. Callipio] coss.*

Ingenti terræmotu per loca varia imminentे plurimi urbis augustæ muri recenti adhuc reædificatione constructi, cum LVII turribus corruerunt. Saxa quoque ingentia in foro Tauri dudam super sese in ædificio posita, statuæque plurimæ sine ullius vide-licet læsione collapsæ sunt, plurimis nihilominus civitatibus collapsis: fames et aerum pestifer odor multa millia hominum jumentorumque delevit. Ingens bellum et priore majus per Attilam regem nostris inflictum, pene totam Europam, excisis invasis-que civitatibus atque castellis, conrasit. Eodem anno, urbis augustæ muri olim terræmotu collapsi, intra tres menses, Constantino præfecto prætorio operam dante, reædificati sunt. Attila rex usque ad Thermopolium infestus advenit. Arnegisclus [Chiff. Argenisclus] magister militiæ in ripense Dacia, juxta Utum

A annem, ab Attila rege, viriliter pugnans, plurimis hostiis interemptis, occisus est.

(A. C. 448.) *Ind. I, Zenone et Postumiano coss.*

Provincia Indiæ Theodosio principi pro munere tigrim domitam misit. Utramque porticum Troadensem, turresque portarum utrasque ignis subitus ex-ussit: quarum ruina continuo repurgata, Antiochus præfectoris prætorio in pristinam erexit speciem, legatis Attilæ a Theodosio despectas [Al. depactas] olim pecunias flagitantibus.

(A. C. 449.) *Ind. II, Protagene et Asturio coss.*

Marina Theodosii regis soror fati munus implevit. Flavianus episcopus in secunda apud Ephesum synodo, vi Dioscori Alexandrini episcopi et Saturnini spadonis in Epipam [Chiff. etiam] exsultatus est. Areobinda et Taurus patricii communi vita defuncti sunt.

(A. C. 450.) *Ind. III, Valentiniiano VII et Abieno coss.*

Theodosius imp. vivendi finem fecit: regnavit post mortem Archadii patris sui annos XLII. Loco [Al. Locum] ejus Marcius imperium [Al. imperator] adeptus est. Crysaphius eunuchus, Pulcheriæ Theodosii sororis nutu, sua cum avaritia interemptus est.

(A. C. 451.) *Ind. IV, Marciano Aug. et Adelfio coss.*

Leone pontifice sedem beati Petri regente, DCXXXI Patrum sancta et universalis synodus contra Eutychetem nefandissimorum præsulem monachorum, apud Chalcedonam in basilica sanctæ Euphemiae firmata est: solus Dioscorus Alexandrinæ Ecclesiæ episcopus dissensit, statimque ab iisdem catholicis Patribus sacerdotio abdicatus est.

(A. C. 452.) *Ind. V, Sporacio et Herculano coss.*

Marcianus Aug. suis statuit decretis ut bi qui consules fieri cupiebant, nihil æris in populum sparge-rent, sed statutam pecuniam ad reparandum Urbis aquæ ductum dependerent. Hoc tempore tres magni lapides e cœlo in Thracia ceciderunt. Aquileia civitas ab Attila Hunnorum rege excisa est.

(A. C. 453.) *Ind. VI, Vincomalo et Opilione coss.*

Joannes præcursor Domini et baptista, caput suum quod olim Herodias impia nefandaque postulatione ab humeris amputatum et in disco positum accepit, procilique a truncato ejus corpore sepelivit, duobus Orientalibus monachis ob adorandam apud Hierosolymam Christi Domini resurrectionem introeuntibus revelavit, ut ad Herodis quandam regis habitaculum accedentes admoniti requirerent, fideliterque humo extollerent. Hoc ergo caput fide [Chiff. fidei] reper-tum, suaque hispida in mantica conditum, dum ad propria remeantes habitacula pervehunt, quidam Emisenæ figulus civitatis, diutinam imminentemque sibi fugiens paupertatem, sese bis exhibuit comitem: quique dum nescius peram sibi creditam cum sacro capite portat, ab eo cuius caput vehebat, noctu admonitus, utrumque comitem fugiens dereliquit, statimque Emisenam urbem cum sancto levique onere

introgressus est. Ibique dum advixit, præcursoris Christi veneratus est caput, moriensque sorori suæ rerum nesciæ signatum in vasculo tradidit recolendum [Fort. colendum]. Illa vero successori suo repositum, signatumque ut erat dereliquit. Porro Eustochius, quidam occultus Arianæ persidia presbyter, talem tantumque thesaurum indignus obtinuit, gratiamque quam Christus Dominus per Joannem baptistam infirmo populo tribuebat, is eam, ac si suam dumtaxat, in vulgo disseminabat. Hinc pravitate sua detecta, Emisena civitate expulsus est. Hoc deinde antrum in quo beatissimi Joannis caput in urnam missum, sub terraque reconditum erat, quidam monachi pro habitaculo hahere cœperunt. Marcellus demum presbyter, totiusque monasterii præsul, dum in eodem specu vita irreprehensibili habitat, idem B. Joannes Christique præcursor sese eidem suumque ostendit caput, ibidemque sepultum multis præfulgens virtutibus patefecit. Hoc igitur venerabile caput sub Uranio memoratæ episcopo civitatis, per præfatum Marcellum presbyterum constat inventum Vincmalo et Opilione coss. mense Februario, die xxiv, media jejuniorum paschalium septimana, imperatoribus vero Valentiniano et Marciano regnabitibus. Pulcheria Augusta, Marciani principis uxor, beati Laurentii atrium inimitabili opere consummavit, beatumque vivendi finem fecit.

(A. C. 454.) Ind. vii, Aetio et Studio coss.

Attila rex Hunorum Europæ orbator provinciæ noctu mulieris manu cultroque confoditur. Quidam vero sanguinis rejectione necatum perhibent. Aetius patricius, magna Occidentalis reipublicæ salus, et regis Attilæ terror, a Valentiniano imp. cum Boetio amico in palatio trucidatur : atque cum ipso Hesperium cecidit regnum, nec haec tenus valuit relevari.

(A. C. 455.) Ind. viii, Valentiniano viii et Anthemio coss.

Valentinianus princeps, dolo Maximi patricii, cuius etiam fraude Aetius perierat, in campo Martio per Optilam [Chiff. Ostilam] et Traustilam Aetii satellites, jam percusso Heraclio spadone, truncatus est. Idem Maximus invasit imperium, tertioque tyrannidis suæ mense membratim Romæ a Romanis tractus disceptusque est [Al. disceptus est]. Gensericus rex Wandalorum, ab Eudoxia Valentiniani uxore epistolis invitatus, ex Africa Romam ingressus est, eaque urbe rebus omnibus spoliata, eamdem Eudoxiam cum duabus filiabus secum rediens abduxit.

(A. C. 456.) Ind. ix, Varane et Joanne coss.

His consulibus innumera locustarum agmina fructum Phrygiæ vastaverunt. Eucherius Lugdunensis Ecclesiæ pontifex multa scripsit, tam ecclesiasticis quam monasticis studiis necessaria.

(A. C. 457.) Ind. x, Constantino et Rufo coss.

Marcianus imp. bonis principibus comparandus vltæ spiritum amisit : imperavit annos vi, menses vi.

A Leo eidem defuncto successit, cuius voluntate Majorianus apud Ravennam Cæsar est ordinatus.

(A. C. 458.) Ind. xi, Leone Aug. et Majoriano [Al. add. Aug.] coss.

Leo imp. pro tomo Chalcedonense per universum orbem singulis orthodoxorum episcopis, singulas consonantesque misit epistolæ, quo sibi quid de eodem tomo sentirent cuncti suis prescriptionibus indicarent. Horum omnium episcoporum ita conspirantes suscepit epistolæ, ut eas putares uno tempore unius viri eloquio fuisse dictatas.

(A. C. 459.) Ind. xii, Patricio et Ricimere coss.

B Isaac Antiochenæ Ecclesiæ presbyter scripsit Syro sermone multa, præcipueque adversus Nestorianos et Eutychianos. Ruinam enim Antiochiae elegi carmine planxit, quemadmodum Ephrem diaconus Nicanorius latsum.

(A. C. 460.) Ind. xiii, Apollonio et Magno coss.

C Cyzicus civitas terræmotu concussa, murorumque suorum ambitu interrupto, sese suosque diu deplanxit.

(A. C. 461.) Ind. xiv, Dagalaifo et Severino coss.

Romanæ Ecclesiæ Hilarus XLIV pontifex factus, vixit annos vi. Majorianus Cæsar apud Dertonam, juxta fluvium qui Hyra dicitur, interemptus est. Locum ejus Severus invasit.

(A. C. 462.) Ind. xv, Leone Aug. ii solo [Cassiod. et Severo Aug.] cos.

C Jacobus natione Achivus, religione paganus, medicinæ artis peritia, tam ingenio quam litteratura perclaruit. Hic ob medendum Leonem Aug. febre desatigatum, sacrum palatii cubiculum vocatus intravit, statimque in sella juxta torum imperiale posita, sine ulla Augusti nutu consedit, sique medicas adhibuit manus. Porro meridie ad eundem sacrum pulvinar reversus, sublatum sui propter solium in quo matutinus resederat protinus intellexit, spondamque tori regiam intrepidus supersedit, veterumque studii sui repertorum præceptionibus monitum id sese gessisse, non temere præsumpsisse, ægrotantem docuit principem.

(A. C. 463.) Ind. i, Viviano et Felice coss.

D Prosper homo Aquitanicæ regionis, sermone scholasticus et a-sertionibus nervosus, multa composuisse dicitur. Epistolæ quoque papæ Leonis aduersus Eutychem de vera Christi Incarnatione datæ, ab isto dictatae creduntur.

(A. C. 464.) Ind. ii, Rusticio et Olybrio coss.

Beorgor rex Alanorum a Ricimere rege occiditur.

(A. C. 465.) Ind. iii, Basilio et Herminero coss.

Constantinopolis magno invasa incendio, facieque fœdata deplanxit. Severus, qui Occidentis arripuit principatum, Romæ interiit.

(A. C. 466.) Ind. iv, Leone Aug. iii solo cos.

Theodoritus episcopus Cyri civitatis scripsit de Incarnatione Domini aduersus Eutychem presbyte-

rum et Dioscorum Alexandrinæ Ecclesiæ episcopum, qui humanam in Christo carnem fuisse dengant.

(A. C. 467.) *Ind. v, Puseo et Joanne coss.*

Leo imp. Anthemium patricium Romam misit, imperatoremque constituit. Romanæ Ecclesiæ Simplicius XLV pontifex creatus, vixit annos xv. Ravennam civitatem terræmotus deterruit.

(A. C. 468.) *Ind. vi, Anthemio Aug. ii solo cos.*

Marcellinus Occidentis patricius, idemque paganus, dum Romanis contra Wandalos apud Carthaginem pugnantibus opem auxiliumque fert, ab iisdem dolo confoditur pro quibus palam venerat pugnaturus.

(A. C. 469.) *Ind. vii, Zenone et Marciano coss.*

His coss. caput Denzicis Hunnorum regis Attilæ filii Constantinopolim allatum est.

(A. C. 470.) *Ind. viii, Jordane et Severo coss.*

Gennadius Constantinopolitanæ Ecclesiæ pontifex Danielem prophetam ex integro ad verbum commentatus est, et homilias multas composuit, et Pauli Epistolas omnes exposuit.

(A. C. 471.) *Ind. ix, Leone Aug. iv et Frobiano coss.*

Aspar primus patriciorum cum Ardabure et Patriciolo filiis, illo quidem olim patricio, hoc autem Cæsare generoque Leonis principis appellato, Arianus cum Ariana prole, spadonum ensibus in palatio vulneratus interiit.

(A. C. 472.) *Ind. x, Marciano et Festo coss.*

Vesuvius mons Campaniæ torridus intestinis ignibus æstuans exusta evomuit viscera, nocturnisque in die tenebris incumbentibus, omnem Europæ faciem minuto contexit pulvere. Hujus metuendi memoriam cineris Byzantii annue celebrant viii idus Novemb. Anthemius imp. Romæ a Ricimere genero suo occiditur. Loco ejus Olybrius substitutus, septimo mense imperii sui vita defunctus est. In Asia aliquantæ civitates vel oppida terræmotu collapsa sunt.

(A. C. 473.) *Ind. xi, Leone Aug. v solo cos.*

Glycerius apud Ravennam plus præsumptione quam electione Cæsar factus est. Constantinopoli seditione in circu orta, multi Isaurorum a populo interempti sunt.

(A. C. 474.) *Ind. xii, Leone juniore solo cos.*

Leo senior imp., Leone juniore a se jam Cæsare constituto, morbo periit, tam sui imperii annis quam hujus Leonis regni mensibus computatis, anno xvii, mense vi. Zenonem Leo junior, idemque filius imperator principem regni constituit. Glycerius Cæsar Romæ imperium tenens, a Nepote, Marcellini quondam patricii sororis filio, imperio expulsus, in portu urbis Romæ ex Cæsare episcopus ordinatus est, et obiit.

(A. C. 475.) *Ind. xiii, Zenone Aug. ii solo cos.*

Zeno imp. Verinæ socrus suæ et Basilisci fratris ejus

A insidiis circumventus, cum Ariadne uxore sua profugus in Isauriam tendit. Regum Zenoni Basiliscus tyrannus invasit. Nepos, qui Glycerium regno populerat, Romæ elevatus est imperator. Nepote Orestes protinus effugato, Augustulum filium suum in imperium collocavit.

(A. C. 476.) *Ind. xiv, Basilisco et Armato coss.*

Basiliscus tyrannus Marco filio suo Cæsare facto, dum contra fidem catholicam Nestoriana [Potius Eutychiana] perfidia intumescens conatur assurgere, ante inflatus crepitum quam poenitens stare potuerit. Basiliscus cum filio et Zenonida uxore sua, jam Zenone pristinum ad imperium remeante, in exsilium missus est, atque in oppidulum quod Lemminis in provincia Cappadocia dicuntur, trusus famam extabuit. Odoacer rex Gothorum Romam obtinuit; Orestem Odoacer illico trucidavit; Augustulum filium Orestis Odoacer in Lucullano Campaniæ castello exsilio poena damnavit. Hesperium Romanæ gentis imperium, quod septingentesimo nono [Chiff. septing. octavo] Urbis conditæ anno primus Augustorum Octavianus Augustus tenere cœpit, cum hoc Augusto perit, anno decessorum regni imperatorum xxii, Gothorum dehinc regibus Romam tenentibus.

(A. C. 477.) *Ind. xv, sine consulibus.*

Bracilam comitem Odoacer rex apud Ravennam occidit.

(A. C. 478.) *Ind. i, Illo solo cos.*

C Theodulus presbyter in Cœlesyria multa conscripsit, clarusque habetur.

(A. C. 479.) *Ind. ii, Zenone Aug. iii cos.*

Sabinianus magnus Illyrianæ utriusque militia ductor creatus, curiam fragilem, conlapsumque justum reipublicæ censum, vel præpaventem sovit, vel dependentem tutatus est. Disciplinæ præterea militaris ita optimus institutor coercitorque fuit, ut priscis Romanorum ductoribus comparetur. Theodoricum idem Sabinianus regem apud Græciam debacchanted ingenio magis quam virtute deterruit.

(A. C. 480.) *Ind. iii, Basilio [Scil. juniore] solo cos.*

D Urbs regia per xl continuos dies assiduo terræmotu quassata magnopere sese afflita deplanxit. Ambæ Troadenses porticus corruerunt: aliquantæ ecclesiæ vel scissæ sunt vel collapsæ. Statua Theodosii Magni in foro Tauri super cochlidem olumnam posita corruit, duobus fornicibus ejusdem collapsæ. Hunc formidolosum diem Byzantii celebrant viii kalend. Octobris. His coss., Nepos, quem dudum Orestes imperio abdicaverat, Viatoris et Ovidiæ [Chiff. Ovile] comitum suorum insidiis, haud longe a Salonis, sua in villa occisus est.

(A. C. 481.) *Ind. iv, Placido solo cos.*

Theodoricus Triarii filius rex Gothorum, ascitis suis usque ad Anapulum, quarto Urbis milliario arma-

tus advenit: nulli tamen Romanorum noxijs contingen-
nuo reversus est. Porro in Illyricum properans, dum
inter suorum moventia plaustra progrederit, jacentis
super carpentum teli acumine, et pavescentis equi
sui impulsione, fixus transverberatusque interiit. Sa-
binianum Magnum mors quæ huic peccanti mundo
merito imminet, ante eum ademit quam integrum
defatigatae reipublicæ subsidium foret.

(A. C. 482.) *Ind. v, Trocondo et Severino [Scil.
juniore] coss.*

Romanæ Ecclesiæ Felix XLVI episcopus ordinatus,
vixit annis XII. Theodoricus cognomento Vala-
mer utramque Macedoniam Thessalamque depo-
pulatus est, Larissam quoque metropolim depræ-
datus.

(A. C. 483.) *Ind. vi, Fausto solo cos.*

Idem Theodoricus rex Gothorum Zenonis Aug.
munificientiis pene pacatus, magisterque præsentis
militiae factus, consul quoque designatus, creditam
sibi ripensis Dacie partem Mœsiæque inferioris, cum
suis satellitibus pro tempore tenuit.

(A. C. 484.) *Ind. vii, Theodorico et Venantio coss.*

Illus natione Isaurus, dignitate magister officiorum,
amputata apud comitatum auricula, Orientem
Zenoni infestus invasit. Porro cum Leontio tyrannidem
arripuit. Totam namque per Africam crudelis
Hunerici Wandalorum regis in nostros catholicos
persecutio importata est. Nam exsultatis diffugatisque
plus quam cccxxxiii [Chiff. cccxxxi] orthodoxorum
episcopis, ecclesiisque eorum clavis, plebs fidelium
variis subacta suppliciis, beatum consummavit ago-
nem. Nempe tunc idem rex Hunericus, unius catho-
lici adolescentis vitam a nativitate sua sine ullo ser-
mone ducentis, linguam præcepit excidi, idemque
mutus quod sine humano auditu Christo credens
fide didicerat, mox præcisa sibi lingua locutus est,
gloriamque Deo in primo vocis suæ exordio dedit.
Denique ex hoc fidelium contubernio aliquantos ego
religiosissimos viros præcisis linguis, manibus trun-
catis, apud Byzantium integra voce conspexi lo-
quentes. Hæc Arianorum crudelitas in religiosos
Christi cultores supra scriptis coss. mense Februario
cœpit infligi.

(A. C. 485.) *Ind. viii, Symmacho solo cos.*

Longinus Zenonis frater Augusti, post decennalem
custodiā quam eidem Illus apud Isauriam inflixerat,
ad germanum suum Constantinopolim advenit.

(A. C. 486.) *Ind. ix, Longino solo cos. [Al. et
Decio coss.]*

Joannes Antiochenæ parœciæ ex grammatico pre-
sbyter, scripsit adversum eos qui in una tantum sub-
stantia adorandum asserunt Christum, nec acquie-
scunt duas in Christo confitendas esse naturas.

(A. C. 487.) *Ind. x, Boetio solo cos.*

Theodoricus rex Gothorum Zenonis Augusti num-
quam, beneficiis satiatus magna suorum manu usque
ad regiam civitatem et Melentiadam oppidum infestus

A accessit, plurimisque locis igne crenatis, ad No-
vensem Mœsiæ civitatem, unde advenerat, remeavit.

(A. C. 488.) *Ind. xi, Dinamio et Sifidio coss.*

Leontius interea rex e: Illus tyrannus, in Papyrio
Isauriæ castello capti, decollatiique sunt. Capita eo-
rum Constantinopolim allata praefixa hastilibus ta-
buere. Eodem anno Theodoricus rex omnium suo-
rum multitudine assumpta Gothorum in Italiam
tendit.

(A. C. 489.) *Ind. xii, Eusebio et Probino coss.*

Idem Theodoricus rex Gothorum optatam occupa-
vit Italiam. Odoacer itidem rex Gothorum metu Theo-
dorici perterritus, Ravennam ingressus est: porro
ab eodem Theodorico perjurii illectus, interfectus-

B que est.

(A. C. 490.) *Ind. xiii, Longino n et Fausto coss.*

Zeno imp. Pelagii gulam in insula quæ Panormum
dicitur, laqueo frangi præcepit.

(A. C. 491.) *Ind. xiv, Olybrio solo cos.*

Zeno Augustus vita decepit, tam sui imperii annis
quam Basilisci tyrannidis mensibus computatis,
annos XVII, menses VI. Anastasius ex silentario im-
perator creatus est. Bellum plebeium inter Byzantios
ortum, parsque urbis plurima atque circi igne com-
bussta.

(A. C. 492.) *Ind. xv, Anastasio Aug. et Rufo coss.*

Dum bellum paratur Isauricum, dumque Isauri
imperium sibi vindicare nituntur, in Phrygia juxta
Cotiæum civitatem undique confluunt; ibique Lili-
nis, segnis quidem pedes, sed eques in bello acerri-
mus, a Romanis primus in prælio trucidatur, om-
nesque simul Isauri fugæ dediti, per montana asper-
raque loca Isauriam repetunt. Hoc bellum Isauricum
per sex annos tractum est.

(A. C. 493.) *Ind. i, Eusebio ii et Albino coss.*

Bella civilia adversus Anastasii regnum apud Con-
stantinopolim gesta sunt: statuæ regis reginæque
funibus ligatae, atque per urbem tractæ. Julianus
magister militiæ nocturno prælio pugnans, Scythico
ferro in Thracia confossum interiit.

(A. C. 494.) *Ind. ii, Asterio et Præsidio coss.*

D Anastasius imp. contra orthodoxorum fidei ma-
jestatem intestina cœpit prælia commovere: piaculi
sui perfidiam prius in Eusebium urbis episcopum,
sibi pro orthodoxorum fide viriliter resultantem,
profano manifestavit ingenio. Laodicea, Hierapolis
et Tripolis, atque Agathicum uno tempore unoque
terræmotu collapsæ sunt. Romanæ Ecclesiæ XLVII
Gelasius episcopus ordinatus vixit annos IV [Chiff.
III].

(A. C. 495.) *Ind. iii, Viatore solo cos.*

Eusebius Augustæ civitatis antistes de quo su-
perius fecimus mentionem, falso ab Anastasio principe
accusatus atque damnatus, in exsilium ductus est.
Locum Eusebii Macdonius tenuit.

(A. C. 496.) *Ind. iv, Paulo solo cos.*

Augustatico suo dudum Anastasius militibus praestito, donativum quoque hoc fratre consule tribuit. India Anastasio principi elephantem, quem Plautus poeta noster Lucabum [*Id est Lucani bovem*] nomine dicit, duasque camelopardalas pro munere misit.

(A. C. 497.) *Ind. v, Anastasio Aug. [Al. ii] solo cos.*

Solis defectus apparuit : bellumque Isauricum hoc sexto anno sedatum. Athenodorus Isaurorum primus in Isauria captus decollatusque est. Caput ejus Tarsum civitatem allatum pro portis bastill fixum extabuit.

(A. C. 498.) *Ind. vi, Joanne Scytha et Paulino cos.*

Romanæ Ecclesiæ XLVIII Anastasius pontifex ordinatus, vixit annos II. Longinus Isaurus cognomenio Selinunteus, apud Antiochiam Isauriæ civitatem a Prisco comite captus, Constantinopolim missus est, catenatusque per agentem circumductus Anastasio principi, et populo ingens spectaculum fuit : variisque deinde cruciatibus apud Nicæam Bithyniæ civitatem expensus est. Nummis quos Romani Terentianos [*Forte Teruntios aut Teruntianos*] vocant, Græci follares, Anastasius princeps suo nomine figuratis, placibilem [*Al. placabilem*] plebi commutacionem distinxit.

(A. C. 499.) *Ind. vii, Joanne Gibbo solo cos.*

Aristus Illyricianæ ductor militiae cum xv millibus armatorum, et cum xx plaustris armis ad præliandum necessariis oneratis, contra Bulgares Thraciam devastantes profectus est. Bellum juxta Zurtam fluvium consertum, ubi plus quam iv millia nostrorum, aut in fuga, aut in præcipitio ripæ fluminis interempta sunt. Ibique Illyriciana virtus militum periit, Nicostrato, Innocentio et Aquilino comitibus interfectis. Hoc anno ingens terræmotus Ponticam concussit provinciam.

(A. C. 500.) *Ind. viii, Patricio et Hypatio cos.*

Romanæ Ecclesiæ XLIX Symmachus episcopus factus, vixit annos xv. Anastasius in p. donativum Illyricianis militibus per Paulum tribunum notariorum erogandum misit.

(A. C. 501.) *Ind. ix, Pompeio et Avieno cos.*

Constantio prefecto urbis ludos theatrales meridiano tempore spectante, pars in eodem spectaculo Cerialis parti diversæ [*Sirm. prave, cerealis parti diverso*] cœruleæ occultas præparavit insidias. Nam enses saxaque in vasis inclusa fictilibus, eademque arma diversis pomis desuper cumulata, sub theatri portico ritu vendentium statuit. Dum residente Constantio ex more civium concrepant voces, ante visa quam audita arma excutiuntur, saxaque in incautos et ciues instar imbrium jacuntur, ensesque vibrantes in amicorum inque vicinorum sanguine obliti, suis cum percussoribus debacchantur : nutat et eogenescit theatrica cavea, et refugientium huc atque illuc suorum pedibus conculcata, occisorumque foedata cruento deplangit. Plus enim quam tria millia civium saxis,

A gladiisque, compressionibus et aquis proscenis antisso urbe Augusta deflevit.

(A. C. 502.) *Ind. x, Prebo et Arieno cos.*

Consueta gens Bulgarorum deprædatanis sæpe Thraciam, nullo Romanorum milite resistente, iterum devastavit. Amidam opulentissimam civitatem, monachorum ejus astu proditam, Choadis rex Persarum, quinto mense quam expugnare eam coepérat, irrupit, proditoresque ejus monachos obruncavit.

(A. C. 503.) *Ind. xi, Dexicrate et Volusiano cos.*

Tres Romanorum ductores, Patricius, Hypatius et Areobinda, qui cum xv millibus armatorum olim in Persas missi fuerant pugnaturi, juxta Syricum castellum cum iisdem Persis sine audacia confixerunt, multis tunc militum ducoribus de prælio fugientibus cœsis. Immenso dehinc auri pondere hostibus dato, captam rebusque vacuam Amidam civitatem, iudicem nostri redemere ductores, jam Celere magistro officiorum sibi cum duobus millibus bellatorum in subsidium destinato.

(A. C. 504.) *Ind. xii, Cethego solo cos.*

Interea Celere magister officiorum per Callinicum Mesopotamiæ civitatem armatum ducens militem, ad devastanda Persarum rura discurrit, plurimos agrestes rusticis intentos laboribus more pecudum trucidat, pastores diversorum pecorum cum numerosis jumentis abducit, castella latere lutoque constructa invadit, usque ad Pontem Ferreum sic nomine dictum, cuncta vastando progreditur, omniq[ue] præda potitus ad communia castra dictato milite remeat, aliquanta dehinc ob percutiendum fœdus cum Persis deliberat, misso ad se pro pepigendo fœdere Armonio a secretis.

(A. C. 505.) *Ind. xiii, Sabiniano et Theodore cos.*

Idem Sabinianus Sabiniani Magni filius, ductorque militæ, delegatus contra Mundonem Getam arma construxit, x millia armatorum sibimet ascitorum plaustraque armis atque commeatibus onerata secum trahens, pugnaturus accessit : commisoque ad Horreo Margo [*Fort. Horrea Margi*] prælio, multis suorum militibus in hoc conflitu perditis, et in Margo flumine enecatis, amissis præterea plaustris, in castellum quod Nato dicitur cum paucis fugit : tanquam in hoc lamentabili bello spes militum cœdit, ut quantum apud mortales nequaquam potuerit reparari.

(A. C. 506.) *Ind. xiv, Areobinda et Messala cos.*

His cos. Anastasii principis status, in eodem loco quo dudum Theodosii Magni sieterat, super immanem columnam in foro Tauri statuta est.

(A. C. 507.) *Ind. xv, Anastasio Aug. III [Cassiod. et Venantio] cos.*

Seditio popularis in circo facta est ; miles et armatus obstitit. Gradus circi septentrionalis sua cum forma incensi collapsique sunt, Anastasio Cæsare in processibus commorante.

(A. C. 508.) *Ind. i, Celere et Venantio cos.*

Romanus comes domesticorum et Rusticus comes

scholariorum, cum centum armatis navibus, totidemque dromonibus, octo millia militum armatorum secum ferentibus, ad devastanda Italiam littora processerunt, et usque ad Tarentum antiquissimam civitatem aggressi sunt, remensoque mari dishonestam victoriam quam piratico ausu Romani ex Romanis rapuerunt, Anastasio Cæsari reportarunt.

(A. C. 509.) *Ind. II, Opportuno [Sive Importuno] solo cos.*

Orto augusta urbe incendio utramque porticum a foro Constantini usque ad Perdicce tenuissimam statuam ignis in pulverem redigit. Portus Juliani, undis suis rotalibus machinis prius exhaustus, cunctaque effuso, purgatus est.

(A. C. 510.) *Ind. III, Boetio solo cos.*

Simulacrum æneum in foro Strategii super forum residens, et cornu copiae fortunæ retinens incendio proflammatum est, combustumque amisit brachium, quod tamen statuarii continuo solidarunt. Appius patricius exsulatus est. Constantinus olim magister militiæ episcopus Laodiceæ ordinatus.

(A. C. 511.) *Ind. IV, Secundino et Felice cos.*

Macedonius Augustæ urbis episcopus, licet olim Anastasii imperatoris dolis fallaciisque circumventus, pravorumque testimonio eidem Cæsari accusatus, quoniam tomum sanctorum Patrum apud Calchedonam sancta dudum subscriptione roboratum eidem principi dare distulit, ab eodem Euchaita in easilium deputatus est. Locum Macedonii Timothens meridiano tempore ab Anastasio Cæsare episcopus ordinatus invasit.

(A. C. 512.) *Ind. V, Paulu et Musciano cos.*

Sæpe cœlum a septentrionali plaga ardore visum est. Die dominico, dum jubente Anastasio Cæsare per Maripum perque Platonem in ecclesiæ pulpito consistentes, in hymnum Trinitatis Deipassianorum quaternitas additur, multi orthodoxorum pristina voce psallentes, perfidosque præcones clamoribus objurgantes, in ejusdem ecclesiæ gremio cœsi sunt, ductique in carceres perierunt : altera nibilominus die in atrio sancti Theodori [Chiff. Theodosij] majori cæde catholici pro fide unica pereculsi sunt. Quapropter commota orthodoxorum agmina die sequenti, id est, viii idus Novemb. (in quo die memoria cineris dudum totam Europam tegentis apud Byzantios celebratur) in forum Constantini undique confluunt : quorum alii quidem, cæteris die noctuque hymnum Trinitatis Christo Deo psallentibus, totam peragrant civitatem, et Anastasii Cæsaris monastico habito assentatores ferro flammisque interimunt : alii claves portarum omniaque signa militaria, ad forum quo religionis castra metati fuerant, deserunt : ibique Anastasio Cæsare in processibus degente, Areobindam sibi imperatorem fieri clamitant. Imaginibus deinde statuisque Anastasii in terram dejectis, Celerem et Patricium senatores, ad se supplandi sibi vel satisfaciendi gratia missos, jactis pluviae instar lapidibus repulerunt. Domibus Marinis et

A Pompeii succensis, in circum ad Anastasium venientes, et ante suum solium consistentes, hymnum Trinitatis juxta morem catholicorum concinantes, coruscansque evangelium crucemque Christi ferentes, e foro plurimi convenerunt, Marinum Platonemque pravitatis ejus auctores feris subjici conclamantes. Hos cives idem Anastasius Cæsar solitis perjuris simulatisque vocibus, sese facturum cuncta promittens, tertio die quam in forum advenerant, sine ullo rerum effectu ad sua fecit habitacula repedare. Porro redintegrata Anastasius pravitate, infamem et irridendum synodum apud Sidonem civitatem, cuius de nomine in ridiculis nomina præponuntur, lxxx ferme perfidorum episcopis congregatis, adversum orthodoxorum episcopos [Al. episcopos], fieri impe-

B ravit. Flavianus Antiochiae catholicus patriarcha, et Joannes Paltensium oppidi pontifex, quoniam hunc cœtum sacrilegum refellerant, in castellum quod Petra dicitur, exsules missi sunt. Ibi Flavianus confessor Christi in Domino requievit : Joannem Justinus Aug. mox imperator factus, revocavit. Iisdem ferme temporibus solis defectus contigit. Gens Erulorum in terras atque civitates Romanorum jussu Anastasi Cæsaris introducta.

(A. C. 513.) *Ind. VI, Clementino et Probo cos.*

Severus Eutychetus perfidiae cultor, Anastasio Cæsare volente, sedem Flaviani antistitis ex monacho factus episcopus occupavit. Dorotheus Ancyrae civitatis venerandus antistes, Anastasio principi propter unicam orthodoxorum fidem jugiter adversarius, finem vivendi quem sibimet missio contra se a Cæsare magistrano ipse prædixerat, in dicto tempore fecit.

(A. C. 514.) *Ind. VII, Senatore solo cos.*

Vitalianus Scytha, assumptis Romanorum equitum peditumque plusquam LX millibus armatorum in tri-duo congregatorum, in locum qui Septimius dicitur, advenit, ibique castra metatus est ; dispositisque a mari in mare suorum ordinibus, ipse ad usque portam que Aurea dicitur, sine ullius accessit dispendio; scilicet pro orthodoxoru se fide, proque Macedonio urbis episcopo, incassum ab Anastasio principe exsulato, Constantinopolim accessisse asserens. Porro Anastasii simulationibus atque perjuris per Theodorum internuntium illectus atque illusus, octavo die quam urbem accesserat, remeavit. Hinc Odyssum Noësiae civitatem Vitalianus pernoctans astu ingressus est. Cyrilum lenocinarem magis quam strenuum militiæ ductorem, inter duas pellices Vitalianus reperit dormientem, eumque abstractum mox cultro Getico jugulavit, hostemque se Anastasio Cæsari palam aperteque exhibuit.

(A. C. 515.) *Ind. VIII, Anthemio et Florentio cos.*

Romanæ Ecclesiæ L Hormisa episcopus ordinatus, vixit annos IX. Idem Vitalianus eidem Anastasio imp. immorior factus est inimicus : præmissis quippe suorum equitibus, armatisque naviculis sinistro sibi littore decurrentibus, ipse peditum armis stip-

tus Systhenense prædium ingressus est, totiusque loci palatum habuit mansionem. Missi sunt ad Vitalianum a Cæsare senatores, qui pacis cum eo leges componerent: nonaginta auri pondo, exceptis regalibus muneribus, pro pretio tunc accepit Hypatii, jam mille centum auri libris cum Uranio captivo sibi a suis in Sozopoli oblatis. Magister militum Vitalianus per Thraciam factus, Hypatium quem captivum catenatumque apud Aores castellum tenebat, reversus suo remisit avunculo. Ea tempestate Hunni, Armenia transmissa, totam Cappadociam devastantes, usque Lycaoniam perrexerunt: Ariadne Augusta LX annis in palatio exactis vita decessit.

(A. C. 516.) *Ind. ix, Petro solo cos.*

Mutata fide Anastasius imp. Vitaliano succedit, eidemque Rusinum destinat successorem. Helias Hierosolymitanæ urbis episcopus in villa quæ Haila dicitur, ab eodem principe relegatus emoritur. Laurentium præterea Lychnidensem, Domnionem Serdicensem, Alciassum Nicopolitanum, Gaiatum Nasitanum et Evangelum Pautaliensem, catholicos Illyrici sacerdotes, suis Anastasius presentari jussit obtutibus. Alciassus et Gaianus episcopi apud Byzantium vita defuncti sunt, unoque sepulcro reconditi. Domnione et Evangelio ad sedes proprias, ob metum Illyriciani catholici militis, exemplo remissis, solus Laurentius Anastasium imp. in palatio pro fide catholica sæpe convincens, apud comitatum, ac si in exilio relegatus, retentus est, mobiliorque deinde corpore, quam Constantinopolim advenerat, effectus. Nam septimo infirmitatis suæ anno idem Laurentius fide sua, sed [Onuphr. et] Christi gratia, in atrio Cosmæ et Damiani sanatus est, pedibusque sistere propriis gressibusque meruit confrari, suæque deli patriæ incolumis reddi, ubi major octogenario requiescit.

(A. C. 517.) *Ind. x, Anastasio et Agapito cos.*

Olla illa que in Jeremia vate ab aquilone adversum nos nostraque delicta sæpe succeditur, tela ignita fabricavit, maximaunque partem Illyrici isdem jaculis vulneravit. Duæ tunc Macedoniae, Thessaliaque vastata est, et usque Thermopylas veteremque Epirum Getæ equites deprædati sunt. Mille tunc librarum auri denarios per Paulum Anastasius imperator pro redimendis Romanorum captivis, Joanni D præfecto Illyrici misit: deficiente pretio, vel inclusi suis cum domunculis captivi Romani teniuntur, vel pro muris clausarum urbium trucidati.

(A. C. 518.) *Ind. xi, Magno solo [Al. et Florentio. Al. et Agapito n] cos.*

In provincia Dardania assiduo terræ motu xxiv castella uno momento collapsa sunt. Quorum duo suis cum habitatoribus demersa, quantum dimidia ædificiorum suorum hominumque amissa parte destruta, undecim tertia domorum totidemque populi clade dejecta, septem quarta tectorum suorum, tantaque plebis pars depressa, vicina vero metu [Onuphr. vicinarum metu] ruinarum despacta sunt.

A Scupus namque metropolis, licet sine civiis suorum hostem fugientium clade, funditus tamen corruit. Uno in castello regionis Canisa quod Sarraunto dicitur, ruptis tunc terra venis, et ad instar torridæ fornacis exæstuant, diutinum alitrinsecus ferventemque imbre evomuit. Plurimi totius provinciæ montes huc terræmotu scissi sunt, saxaque suis evulso compagibus, devolutaque arborum crepido per xxx passuum millia patens, et in xii pedum latitudinem debiscens, profundam aliquantis voraginem civibus, castellorum saxorumque ruinas, vel adhuc hostium incursiones fugientibus, iussa paravit. Anastasius imp. subita morte præventus major octogenario periit: regnavit annos xxvii menses ii dies xxix.

(A. C. 519.) *Ind. xii, Justino Aug. et Eutharico cos.*

Justinus a senatu electus imperator continuo ordinatus est. Amantius palati præpositus, Andreas, Misael et Ardabur cubicularii, Manichæorum fautores, et Justini Augusti deprehensi sunt proditores. Quorum duo, Amantius et Andreas, ferro trucidati sunt: Misael et Ardabur Serdicam in exsilium missi. Theocritus Amantii satelles, quem idem Amantius præpositus ad regnandum clam præparaverat, comprehensus, et in carcere saxis contusus ingentibus periit, salsoque in gurgite jacuit, sepultura quoque cum imperio cui inhiberat caruit. Vitalianus Scytha Justini principis pietate ad rem publicam revocatus, Constantinopolim ingressus est, septimoque receptionis suæ die magister militiae ordinatus.

(A. C. 520.) *Ind. xiii, Vitaliano et Rustico cos.*

Vitalianus consul vii, mense consulatus sui xvii, vulneribus confossus, in palatio cum Celeriano et Paulo satellitibus suis interemptus est.

(A. C. 521.) *Ind. xiv, Justiniano et Valerio cos.*

Famosissimum hunc consulatum Justinianus consul omnium Orientalium consulatu profecto munificentior his liberalitatibus edidit. Nam cclxxxviii millia solidorum in populum, inque spectacula' sive in spectaculorum machinam distributa, xx leones, xxx pardos, exceptis aliis feris, in amphitheatro simul exhibuit. Numerosos præterea phaleratosque in circu caballos jam donatis quoque impertivit aurigis, una dumtaxat ultimaque mappa insanienti populo denegata.

(A. C. 522.) *Ind. xv, Symmacho et Boetio cos.*

(A. C. 523.) *Ind. i, Marino solo cos.*

Plerique lapidatorum, percussorum, urbisque depopulatorum, sua ob scelera deprehensi, ferro, igni, suspendioque expensi sunt, gratum bonis civibus spectaculum exhibentes.

(A. C. 524.) *Ind. ii, Justino Aug. ii et Opilione cos.*

His consulibus inopia olei magnam penuriam in populum importavit.

(A. C. 525.) *Ind. iii, Filoxeno et Probo cos.*

Joannes Romanus Ecclesiæ papa Li anno a Petro apostolorum pontificumque presule cccclxxv ses-

sionis ejus, Theodorico rege pro Arianorum suorum cæremoniis reparandis laborante, solus dumtaxat Romanorum sibi met decessorum, urbe digressus Constantinopolim venit, miro honore suscepitus est. Dexter dextrum ecclesiae insedit solium, diemque Domini nostri resurrectionis plena voce Romanis precibus celebravit.

(A. C. 526.) *Ind. iv, Olybrio solo cos.*

Totam quidem Antiochiam Syriæ civitatem repens inter prandendum terre motus invasit: alioquin occiduum urbis magnam ejus partem, sinistris mox ventis undique flantibus, flamasque coquinarum pro tempore æstuantes ruentia in ædificia miscellibus, duplex torridumque exitium importavit. Eufrasium quoque totius urbis [Onuph. loci hujus urbis] episcopum, adempto ejus capite, combusto simul obruit sepulcro, obelisco circi inverso et humi depresso.

(A. C. 527.) *Ind. v, Mabortio [Sive Mavortio] solo cos.*

Anno regiae Urbis conditæ cxcvii, Justinus imperator Justinianum ex sorore sua nepotem, jamdudum a se nobilissimum designatum, participem quoque regni sui successoremque creavit kal. Aprilis. Ipse vero quarto ab hoc mense vita decessit, anno imperii ix, mense ii.

(A. C. 528.) *Ind. vi, Justiniano Aug. solo cos.*

Anno regiae Urbis conditæ cxcviii, regium vestitum, priscumque in eo solium, ob aspicienda probandaque in circa certamina structum, victor Justinianus princeps, eminentius clariusque quam fuerat, et utramque senatorum ex more spectantium porticum solita magnanimitate redintegravit, bonis quidem agitatoribus præmium, ignavis autem severitatem innuens.

(A. C. 529.) *Ind. vii, Decio solo cos.*

Partibus bella moventibus arma Romanus paravit exercitus, finesque suos rebellus tutatus est. Haec expeditio nostrorum pene per quinquennium tenuit, digressaque Oriente Africam petit, contra Vandalo feliciter dimicatura.

(A. C. 530.) *Ind. viii, Lampadio et Oreste coss.*

Mundo Illyricianæ utriusque militiæ duxor, dum Getis Illyricum discursantibus primus omnium Romanorum ducum incubuit, eosque haud paucis ipsorum interemptis fugavit. His autem deinde coss. idem dux audacie suæ secundus in Thraciam quoque advolans, prædantes eam Bulgares feliciore pugna cecidit, quingentis eorum in prælio trucidatis

(A. C. 531.) *Ind. ix, post consulatum Lampadii et Orestis.*

His coss. codex Justinianus [Chiff. Justiniani] orbi promulgatus est.

(A. C. 532.) *Ind. x, item post consulatum Lampadii et Orestis.*

Hypatius, Pompeius et Probus genere consobrini, divique Anastasii nepotes, imperium quod sibi sim-

A guli indigna ambitione exoptabant, idibus Januariis, jam plerisque nobilium conjuratis, omnique seditionis turba armis donisque ministratis illecta, dolis invadere tentaverunt, atque per quinque continuos dies urbem regiam rapiniis, ferro igneque per sceleratos cives, sine certo interrege discursantes, hostili impietate, ipsi se fideles reipublicæ in palatio dissimulantes, depopulati sunt. Quinta vero hujus infandi sceleris die, dum de foro Hypatius sceleratorum comitum manibus torque redimitus aureo, et Pompeius comes ejus sua sub veste loricatus, ad invadendum condescendunt palatium; uterque eorum ante fores palatii captus est, statimque piissimi principis nostri nutu catenatus trucidatusque pœnas luit, et ante imperium perdidit, quam haberet, B innumeris passim in circa populis trucidatis, et tyrannorum sociis continuo proscriptis. Ecclesia tunc incensa mox cœpit ab eodem Augusto renovari.

(A. C. 533.) *Ind. xi, Justiniano Aug. iii cos.*

Post diuturnum immanemque laborem contra Medos Romanis gestum sudoribus, tandem per Russum patricium, perque Hermogenem magistrum officiorum, utrumque legatum a principe nostro missum, pax cum Parthis depacta est. Sponsionem percussi fœderis ab utroque imperatore invicem sibi munera in concordiam missa secula sunt.

(A. C. 534.) *Ind. xii, Justiniano Aug. iv et Paulino coss..*

Provincia Africa quæ in divisione ordinis terrarum a plerisque in parte tertia posita est, volente Deo vindicata est. Carthago quoque civitas ejus anno excidionis suæ xcvi, pulsis devictisque Wandalis, Galimero rege eorum capto, et Constantinopolini missa, quarto Justiniani principis consulatu ipsius moderatione recepta est, sua cum patria firmius quam dudum fuerat, redintegrata. Quo tempore Theodahadus rex Gothorum Amalasuen:ham reginam creatricem suam de regno pulsam in insula Iaci Bulsiensi occidit. Cujus mortem imperator Justinianus ut doluit, sic est ultus [Scil. sic et ultus est]. [Huc usque Marcellinus comes.]

(A. C. 535.) *Ind. xiii, Belisario solo cos.*

Postquam Carthago Libyaque suo cum rege Selimero per Belisarium est subjugata, de Roma Italia-D que deliberat imperator: iterumque expeditio, iterumque classis paratur, idemque duxor qui consul eligitur, rectoque navigio Siciliam properat, Cataniam et Syracusas sine mora, immo omnem pervadit Trinacriam. Ibique comperiens quod in Africa civile bellum exoritur, et miles in proprium ducem insurgit, cum paucis ad Africam tendit, Solomoni qui præterat subvenit: exercitum vero partim blandiendo, partim ulciscendo, inimicum tyrannum effugando, recipublicæ consultit utilitati, remensoque navigio Trinacriam reddit. Agapitus Romanæ urbis episcopus a Theodato rege Gothorum in legionem directus Constantinopolim venit. Tzitta patricius in Mysia cum hoste Bulgarum congregiens ad Jatrum

superior invenitur. Epiphanius episcopus regiae urbis ante adventum Romanorum præsulius moritur: cuius episcopatum contra canones Anthimus Trapezuntena Ecclesia reicta invadit.

(A. C. 536.) *Ind. xiv, post consulatum Belisarii.*

Ebremud Theodati genere reicto exercitu regio in Brutiis, ad Belisarium in Siciliam convolavit. In Africa vero, Solomone itidem cum exercitu dissidente, Germanus succedit Solomonem remittens ad principem. Belisarius Campaniam transiens Neapolim vastat. Gothorum exercitus Theodahadum regem habens suspectum, Vitigem in regnum asciscit: qui mox in campo barbarico regnum pervasit. Expeditione soluta Romam ingreditur, ubi jam Agapito Constantinopoli defuncto, Theodahadus rex Silverium episcopatus subrogarat, ibique residens dirigit Ravennam, Theodatum occidit, in loco qui dicitur Quintus, juxta fluvium Sancernum: et ipse subsequitur per Tusciam, omnes opes Theodali diripiens, quas in Insula, vel in Urbevetus congregaverat. Ravennamque ingressus Matesuentham nepiem Theodorici sibi sociam in regno plus vi copulat, quam amore. Belisarius favente Domino ingreditur. Germanus in Africa feliciter administrat. Agapitus Constantinopolim, ut diximus, episcopus de Roma adveniens, Anthimum mox Ecclesia pellit, dicens cum juxta ecclesiasticam regulam adulterum, qui sua Ecclesia dimissa ambierat alienam: in cuius locum Mennam presbyterum episcopum ordinavit: et ipse extreum diem obiit in Domino: in nullo tamen, sicut ei a principe objiciebatur, sentiens contra fidem. Ipso namque anno ob nimiam siccitatem pastura in Perside negata, circiter quindecim millia Saracenorū ab Alamundaro cum Chabo et Hezido phylarchis limites Euphrates in ingressa sunt. Ubi Batzas dux eos partim blanditiis, partim distractione [Vel districtione] pacifica sovit, et inhianes bellare repressit.

(A. C. 537.) *Ind. xv, iterum post consulatum Belisarii.*

Vitiges tyrannus exercitu aggregato Romam obsdet, cui tunc faventem papam Silverium Belisarius ab episcopatu submovit, et loco ejus Vigilium diaconum ordinavit. Temporeque longo Romanum obsidente Vitige, Belisarius intus inedia vigiliisque laborans, auxilium ab imperatore depositit. Cui directi sunt Martinus et Valerianus, uterque magister militia: nec sic tamen Vitiges obsidionem reliquit. In Africa Germanus rebelliones milites cum Stotza tyranno inter Manorum deserita bellando effugat. In Oriente quoque Joannes Colistis arripiens tyrannidem, ante quam adversi aliquid tentaret, Daras extinctus est. Ecclesia major Constantinopoli ab imperatore Justiniano singulariter in mundo constructa dedicatur die vi kal. Januarias.

(A. C. 538.) *Ind. i, Joanne solo [Vel Volusiano et Joanne] cos.*

Aduic Vitige in obsidione Romæ morante, Joā-

nes magister militum cum Balza, Conone, Panio Remaque illustribus, magnoque exercitu apparato, ad Italiam properant, castraque ad portum Romanum collocant, laboranti Romæ subveniunt. Quorū adventum Vitiges cernens, triū mensium temporis cum Belisario pacta confirmat, suosque legatos ad imperatorem transmittit. In qua pace Belisarius Campaniam redit, annonæ copiam Romæ illaturus: reversusque Campania contrarium sibi de medio auferit Constantimum patricium. Joannes vero in portu quæ posuerat castra deserens, Samnitum regionem ingressus est, Aternoque oppido expugnat, Tremoneum Gothorum ducem cum suis prosternit. Ortonam quoque similiter invadit: Picenum deprædans, Ariminum occupat. Quo auditio Vitiges ab B obsidione Urbis in qua adhuc post turbatam pacem consistebat, reicta Roma, per Clodiæ aggerem et annonariam Tusciā transit Apenninum, et in Rubiconis fluminis ripa castra metatus, Ariminum obsidet. Unde proturbatus a Narsete de Constantinopoli, et a Belisario de Roma venientibus, fugit Ravennam. Cujus nepos Oraio Mediolanum longa inedia deterit, Mundilam Paulumque duces ibi positos cum suo milite obsidens. Narsete vero Arimino residente, Belisarius accedens Romam ad exhiemandum, ditione suscipit Urbinum, et Urbemvetus, et insulam laci Bulsinensis.

(A. C. 539.) *Ind. ii, Appione solo cos.*

Narses revertitur Constantinopolim. Belisarius obsidens Auximum septimo mense ingreditur, similiterque et Fesulam. Gothi Mediolanum ingressi muros dirunt, prædamque potiti, omnes Romanos interficiunt. Mundilam Paulumque duces abducunt Ravennam. Theudibertus Francorum rex cum magno exercitu adveniens, Liguriā totamque deprædat Emiliā. Genuam oppidum in littore Tyrreni maris situm evertit ac prædat. Exercitu debinc suo morbo laborante, ut subveniat paciscens cum Belisario, ad Gallias revertitur. Germanus de Africa Constantinopolim evocatur. Solomon ibi rursus dirigitur. Calluc magister militum cum Gepidis primum feliciter dimicans, secundo infeliciter ruit.

(A. C. 540.) *Ind. iii, Justino jun. solo cos.*

Parbi in Syriam ingressi multas urbes subvertunt: contra quos Germanus arma arripiens, Justinum filium, eumdemque consulem, in ipsis fascibus secum ducit. Antiochia magna deprædata demolitur a Persis. Belisarius Ravennam ingreditur, regem Vitigem et reginam, cunctasque opes Gothosque nobiliores tollens secum, ad imperatorem revertitur, evocante se Marcellio comite. Solomon in Africa feliciter dimicans rebelliones proturbat. Gothi trans Padum residentes, Oraio Vitigis nepote et Heldebado ductantibus, Vitigem regem cum regina opibusque palatii, nec non et Gothos audientes sedibus propriis pulsos, Orientemque per Belisarium abductos, rebellare disponunt, regem sibi statuentes Heldebadum: contra quem debellatur Bessa patricius

Placentiam a Ravenna concendit, Constantino Ravennam de Dalmatiis, ut præcesset exercitu, ab imperatore directo.

(A. C. 541.) *Ind. iv, Basilio solo cos.*

Parthis persistentibus inimicis, Belisarius Orientis suscepit expeditionem, Germano regreso ad urbem regiam. Gothi Heldibado occiso Erarium sibi ordinant regem. Solomon in Africa interficitur : Sergius loco ejus dux successit belli, moderatorque provincie.

(A. C. 542.) *Ind. v, post consulatum Basili.*

Milites clam Veronam ingressi, dum avaritia inhiante de præda concertant, a Gotbis egredientibus de latebris cum suo dedecore civitate pelluntur. Gothi Erario rege occiso Totilam in regnum manciparunt. Qui malo Italiae mox Padum transit, et ad Faventiam Aeniliæ civitatem Romanorum exercitum superat, duces effugat, Cæsenam et Urbinum, Montesferetis et Petrapertusa occupat, huc illucque discurrens devastat Italiam. Rursus in annonaria Tuscia ad Mucellos per Ruderit, et Viliarid, Bledamque duces suos Romanum exercitum superat. Quo prælio Bessa patricius vulneratus evadit : cæteri vero fugientes per quaqua salvati sunt.

(A. C. 543.) *Ind. vi, post consulatum Basili anno ii.*

Totila devastat Campaniam, urbesque muratas evertens, per suos Tiburim obsidet. Mortalitas magna Italiae solum devastat, Oriente jam et Ilyrico peræque attritis. In Oriente Persis adhuc tenentibus conflictum cum nostris, Sergius in Africa inquietatur a rebellionibus cum Stotza et Mauris.

(A. C. 544.) *Ind. vii, post consulatum Basili anno iii.*

Totila obsidet Firmum et Asculum, invasamque Neapolim desolat et Tibur. Roma vero obsideatur a longe, in qua præerat Joannes magister militum. In Oriente Beliario constituto, exsulatur Joannes ex consule ordinario patricius atque præfector prætorio, et domus ejus datur Belisario.

(A. C. 545.) *Ind. viii, post consulatum Basili anno iv.*

Totila Firmum et Asculum sub juramento ingressus est : milite Romano cum rebus suis dimisso, crudelitatem suam in Romanos exercuit, eosque omnes nudat et necat. In Africa Joannes irruens super tyrannum Stotzam, intermit eum, et ipse ab ejus occiditur armigero. In qua tyrannide Joannes quidam electus Stotz's junior vocatur. Belisarius de Oriente evocatus, in offensam periculumque incurrens grave, et invidiæ subjacens, rursus remittitur ad Italiam. Qui veniens, Romam dirigit Bessam, Joannem mittit ad imperatorem. Totila vastato Piceno, pugnatque ad Auxinum vincit. Indeque discurrens per Tusciam, Spoletium destruit, et Asium Clusiumque oppida tenuit, et obsidet Perusiam.

(A. C. 546.) *Ind. ix, post consulatum Basili anno v.*

Vigilius papa **LIX** [Forte **LX**] ab apostolo Petro, evocatus ab imperatore Roma egreditur, et in Siciliam venit. Totila occupata Lucania et Brutia Neapolim subvertit, Romam obsidet. De Africa Sergius

A evocatur, et Areobindas, nepte imperatoris accepta, ibi judex dirigitur. In Oriente cum Parthis fœdus initur per Constantianum magistrum militæ, et exercitus revertitur Constantinopolim.

(A. C. 547.) *Ind. x, post consulatum Basili vi.*

Gothi legationem mittunt ad imperatorem per episcopum civitatis Asisinatulum, nomine Aventium. Joannes magister militum ad Italianam properat. Belisarius a Ravenna egressus venit Dyrrachium : indeque directo Joanne Calabria, ipse per Siciliam Romanam perrexit. Papa Vigilius ingressus est Constantinopolim **viii** kal. Febr. Totila dolo Isaurorum ingreditur Romanum die **xvi** kal. Januarias, ac evertit muros, domos aliquantas igni comburens, ac omnes Romanorum res in prædanu accepit; hos ipsos Romanos in Campaniam captivos abduxit. Post quam devastationem, **xl** aut amplius dies Roma fuit ita desolata, ut nemo ibi hominum nisi bestiæ morarentur. Hinc veniens Belisarius murorum partem restaurat, venienteque Totila ad pugnam resistit. Eodemque anno de Africa neptis imperatoris revertitur vidua, occiso Areobinda a Gunthario tyranno, qui cum Stotza juniore tractans eum occiderat. Sed Artabanes utrosque comprehensos Guntharium occidit, Joanuem idem Stotzam juniores vinctum transmittit ad principem. Post aliquantos dies mititur in Africam Joannes, et Artabanes evocatus præsentale accepit magisterium.

(A. C. 548.) *Ind. xi, post consulatum Basili vii.*

Joannes magister militum in Campania prædans Gothos, nonnullos liberat senatores : qui postea patitur nocturnum Totilæ superventum Bulgarum suorum proditione.....

(A. C. 549.) *Ind. xii, post consulatum Basili viii.*

(A. C. 550.) *Ind. xiii, post consulatum Basili ix.*

(A. C. 551.) *Ind. xiv, post consulatum Basili x.*

His temporibus in Africa Mauri per Joannem patricium domiti sunt.

(A. C. 552.) *Ind. xv, post consulatum Basili xi.*

Hoc tempore Justinianus Augustus Narsem eunuchum chartularium et cubicularium suum principem militæ fecit, et in Italianam misit. Qui commissa pugna Dei gratia victor Totilam occidit, et gentem Gothorum, auxiliantibus etiam Longobardis, in Italia exterminavit. Per hæc tempora, cum Buccelinus comes cum sociis a Theodeberto rege Francorum dudum missus, per annos aliquot Italianam Siciliamque infestaret, et Romanum sæpe exercitum superaret, tandem exercitus ejus prosluvio ventris attritus, a Narse pugna victus et profligatus, ipse dux occisus est. Nec multo post socius ejus Omniragus dux cum reliquis Gothorum quibus se junxit preemptus est.

(A. C. 553.) *Ind. i, post consulatum Basili v. c. xii.*

Theodebaldus Francorum rex moritur, et regnum ejus uxoremque Vanderadam Ilotarius rex, patris ejus Theodeberti patruus, accepit, qui jam **xliv** annis regnabat. Quo ipso anno Ilotarius ipse Saxones

rebellantes iuxta Wiseram fluvium magna cæde A Francia prædas egerunt. Hildebertus Remensem Campaniam populatur.

(A. C. 554.) *Ind. ii, post consulatum Basili v. c. xiii.*

Vigilius papa, tandem ab imperatoribus Romanis et a Narse de exilio relaxatus, cum Romam redire compisset, in Sicilia morbo calculi tactus decessit: moxque Romam perlatu, apud S. Marcellum in via Salaria sepultus est. Pro quo ordinatus Pelagius papa **LXII** [*Forte LXI*] sedet annis xi, mensibus x. Qui a populo Romano factionis contra Vigiliū incusatus, celebratis una cum Narse litanis, apud S. Petrum ambone ascenso, evangelioque super caput suum posito, juramento se crimine purgavit.

(A. C. 555.) *Ind. iii, post consulatum Basili v. c. xiv.*

Hoc tempore Saxones iterum Ilotario rebellantes, cum ab eo peterentur hostiliter, eique pro satisfactione dimidium rerum suarum offerrent, idque exercitus Francorum refutans eo invito pugnasset, magna ab eis cæde prostritus, fugæ præsidium petiit.

(A. C. 556.) *Ind. iv, post consulatum Basili v. c. xv.*

His diebus Hramnus patri suo Ilotario, annuente patro Hildeberto rebellans, regnum Francorum seditione perturbat. Saxones factione Hildeberti in

A Francia prædas egerunt. Hildebertus Remensem Campaniam populatur.

(A. C. 557.) *Ind. v, post consulatum Basili v. c. xvi.*

In Britannia Bridus rex Pictorum efficitur. Hildebertus rex Francorum circa haec tempora moritur, et Parisius in Basilica S. Vincentii a se constructa sepelitur, regnumque ejus frater Hilotarius assumens, totam paterni regni monarchiam obtinuit.

(A. C. 558.) *Ind. vi, post consulatum Basili v. c. xvii.*

Hramnus patrem Ilotarium quem multis malis offenderat, hoc tempore in Britanniam fugiens, in sequente eo ibidem cum Conoboro rege pugna victus et captus, cum uxore et filiabus vivus incensus est. Quo etiam tempore Turonis basilica S. Martini, rebellibus ad eam fugientibus, igne crematur.

(A. C. 559.) *Ind. vii, post consulatum Basili v. c. xviii.*

(A. C. 560.) *Ind. viii, post consulatum Basili v. c. xix.*

(A. C. 561.) *Ind. ix, post consulatum Basili v. c. xx.*

(A. C. 562.) *Ind. x, post consulatum Basili v. c. xxi.*

(A. C. 563.) *Ind. xi, post consulatum Basili v. c. xxii.*

(A. C. 564.) *Ind. xii, post consulatum Basili v. c. xxii.*

(A. C. 565.) *Ind. xiii, post consulatum Basili v. c.*

xxiv

(A. C. 566.) *Ind. xiv, post consulatum Basili v. c. xxv.*

INDEX IN OPERA S. PROSPERI AQUITANI.

*Numeri respondent numeris in textu crassiori charactere impressis *.*

A

AARON primus pontifex Hebravorum, 689.

ABEL justum cur Deus non servarit ab insidiis fratris, 799, vers. 317 et seq. Abel cur Deus occidi a fratre permisit, 900.

ABRA rex, 691.

ABIATHAR pontifex, 691.

ABRIUS II Alexandriæ episcopus, 707.

ABIMELECH filius Gedeonis, 690.

ABRAHAM anno etatis 75 e terra sua exire jussus, et præmissionem accipit, 687. Nouagenarius generat Ismael, *ibid.* Abraham mandatum circumcisionis accipit, 687. Abraham anno etatis c genuit Isaac ex libora, 687. Abraham moritur anno præmissionis c, principatus Joseph **xv**, 688. Abraham facta præmissione gratiae signum luculentius, cum posteritas eius stellæ coeli et arenæ comparabatur, 901. Abraham laudabilis fide credebat per germen unius filii (Christi) patrem se futurum totius mundi, 901. Abraham credidimus pater in cunctis jam nationibus, 490. Omnibus beneficiis Dei erga Israelitas Iudei Abraham meritum commendabatur, 597. Abraham olea cui inserunt oleaster, 41. Abraham promissi credunt et obediunt, 839.

Abundantia et prosperitas communis est et malis et bonis; sed a malis in dextera habetur, a bonis in sinistra reputatur, 517. Tam abundautia quam iuopta materia peccati, 938.

ACLAZ rex, 692.

ACHAIA a Romanis subacta, 706.

ACILLAS XVII episcopus Alexandrinus, 724.

Actuum apostolicum lectio celebris in Ecclesia, 25.

ADAM et patriarchæ quo anno etatis genuerint, 688. Id que juxta LXX Interpretum editionem, non secundum Hebreum aut Vulgatam, *ibid. in not.* In Adam omnium hominum concreata natura, in eodem tota perit, 328, 529. Adæ langus et fidelium conversio quomodo opponantur, 573, 763. Adæ exemplum non imitandum, qui se a facie Domini mala conscientia conturbatus abscondit, 513. Manguo deccato perit Adam, et in illo omnes perierunt, 249.

* Monitum Lectorem volumus, in hujus voluminis prima editione, imprudentis hominis oscitantia, cui tunc Patrologia typis paranda demandabatur, factum ut Index iste multa haberet ab his quæ in volumine continetur aliena. Nunc, cum ad editionem novam accingimur, redundantia loca ex stereotypicis tabulis resecanda erant; quo fit ut hic illuc vacua spacia apparet.

Deus dicens: *Ecce Adam sicut unus ex nobis factus est*, significavit potius quid non fuerit asseditus, 550. Adam perdidit primitus fidem, quam omnes primam egemus accipere, 245. In Adæ posteros peccatum transisse et culpam, 520. Adam post peccatum nihil remansit, nisi quod ad temporalem vitam pertinet, 329. Posteri Adæ omnia in Adam perdiderunt, nec ipso timore reliquo, 329. Ab Adam totum genus humanum jugum subiit servitutis, 472. Adam quomodo forma futuri dicatur, 593. Comparatio primi Adam et secundi, *ibid.* Adam coelestis terreni Adam ruinam reparavit, 805 vers. 489 et seq. Ad Adam aut ad Christum omnia pertinere, 588.

Admiratio. Nulla admiratio sine quadam formidine, 400.

ADRIANUS XII regnat, 709. Unde natus, *ibid.* Adrianus tributa relaxat, 709. Judæos rebellantes capit, *ibid.* Contra Sarmatas bellum gerit, *ibid.* Adrianus moritur, 711.

Adulationis documentum, 561, 663, *epigr.* 88. Melior severa justi misericordia, quam blanda adulatio peccatoris, 507.

Adultera a Christo et veritate et gratia liberatur, 835. Adultera est anima, quæ superbit de Dei donis, 917.

Adversa et prospera hujus vitæ nou carent tentatione, 500, 501.

Adversitas quonodo toleranda, 783, vers. 7 et seq. Adversitates patientes ferendæ, 569, 570. Justis petendum a Dno ne adversantibus tradantur, id est, ne ad facienda mala persequentibus cedant, 436.

Ægypti interpretantur, afflictio populi Del., 488.

Ægyptius pseudopropheta populum decipiens, et magna conatus a Felice opprimitur, de quo in Actibus cap. xx., 85, 704.

Ægyptus idem quod terra Cham, 395. Ægyptus, afflictio, 488. Ægyptus æspe figura seculi, 424. Ægyptus si Romana provincia, 700.

ÆGYPTUS Sylvius Latinorum rex, 691.

ÆLIA condita ab Ello Adriano, 711.

ÆMILIANUS tyrannus brevi occiditur, 719.

ÆMILIANTUS Dorostori martyr, 750.